

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/29/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899007
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014899007.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a zo sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie Vlč, IČO: 31 303 862, so sídlom Tulčík č. 310, Prešov, právne zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova č. 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra č. 1, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6894/2012-1.10 (67/2012-rozkl.) zo dňa 23. augusta 2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/1760/12-91 zo dňa 27. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/1760/12-91 zo dňa 27. novembra 2013 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 6894/2012-1.10 (67/2012-rozkl.) zo dňa 23.08.2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania vo výške 161.75 €. Rozhodnutím žalovaného č. 6894/2012-1.10 (67/2012-rozkl.) zo dňa 23.08.2012 bolo zastavené konanie o rozklade žalobcu proti rozhodnutiu Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 4078/2010-2.1 zo dňa 04.08.2010 z dôvodu, že odpadol dôvod na konanie. Platnosť prvostupňového administratívneho rozhodnutia uplynula dňa 15.12.2010, a preto žalovaný konanie o rozklade podľa § 82 ods. 9 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“) zastavil. Prvostupňovým administratívnym rozhodnutím č. 4078/2010-2.1 zo dňa 04.08.2010 bola povolená výnimka zo zákazov ustanovených § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z., a to usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Výšné odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do 30.11.2010 posliedkou a postriežkou na lokalite Výšné a Krúpová alebo do 15.12.2010 postriežkou na daných

lokalitách.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že napadnuté procesné rozhodnutie o zastavení rozkladového konania bez meritórneho prejednávania námietok žalobcu uplatnených v rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu o povolení výnimky ukracuje žalobcu na jeho právach a oprávnených záujmoch na ochrane prírody. Dôsledkom postupu žalovaného je, že ani po pripustení účasti žalobcu v konaní sa správny orgán v žiadnom z vydaných rozhodnutí nevysporiadal s jeho argumentáciou proti povoleniu výnimky z podmienok ochrany medveďa hnedého. Krajský súd uviedol, že práve z dôvodu, že na základe rozhodnutia o výnimke bol usmrtený chránený živočích, má žalobca právo na vecné prejednanie a rozhodnutie správneho orgánu druhého stupňa o jeho námietkach proti tvrdenej nezákonnosti prvostupňového rozhodnutia. Zastavenie konania o rozklade by za danej situácie prakticky vylúčilo žalobcu z možnosti účinne obhajovať práva a oprávnené záujmy, ktoré v správnom konaní reprezentoval a viedlo by k porušeniu jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu. Uplynutie doby, počas ktorej sa mala výnimka z podmienok ochrany zrealizovať, nemožno považovať za odpadnutie dôvodu pre pokračovanie v správnom konaní a za naplnenie zákonnej podmienky pre zastavenie konania. Pokiaľ prvostupňové rozhodnutie vo veci povolenia výnimky nebolo doručené všetkým účastníkom správneho konania, nemohlo sa stať právoplatným a vykonateľným, a to ani v časti určenia doby trvania povolenej výnimky. Pokiaľ teda nebolo právoplatne rozhodnuté o povolení výnimky, nemohlo rozhodnutie stratiť platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané. Krajský súd uviedol, že žalobca tak oprávnene spochybnil záver žalovaného, podľa ktorého v zmysle § 82 ods. 9 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. odpadol dôvod na ďalšie konanie v predmetnej veci.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu zamietnuť. V dôvodoch odvolania uviedol, že o žiadosti žiadateľa na povolenie výnimky z podmienok ochrany chráneného živočicha rozhodol žalovaný až po splnení podmienok pre vydanie rozhodnutia podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), t.j. po zistení okruhu účastníkov správneho konania, pričom žiadosti žiadateľa vyhovel s tým, že povolená výnimka sa má zrealizovať najneskôr do 15.12.2010. Žalovaný na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/210/2010-167 zo dňa 08.12.2011 doručil žalobcovi prvostupňové rozhodnutie č. 4078/2010-2.1 zo dňa 04.08.2010, proti ktorému podal žalobca rozklad. Žalobca si tak mohol uplatniť všetky práva, ktoré mu vyplývali z postavenia účastníka konania. Skutočnosť, že žalovaný musel v danej veci rozhodnúť o zastavení konania kvôli tomu, že odpadol dôvod na ďalšie konanie, nemožno v žiadnom prípade považovať za odňatie práv žalobcu postupom správneho orgánu. Dôvodom pre zastavenie konania bola skutočnosť, že prvostupňový správny orgán časovo obmedzil platnosť povolenej výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ods.1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. na dobu určitú, do 15.12.2010. Ak by aj bolo rozhodnutie žalovaného zrušené, nemohol by v danej veci zvoliť iný postup ako ten, že konanie zastaví. Ani po prípadnom vrátení veci správneho orgánu nebude možné zo strany žalovaného rozhodnúť v uvedenej veci spôsobom, ktorý by bol pre žalobcu, ako účastníka konania výhodnejší, alebo mu poskytol vyššiu ochranu práv a právom chránených záujmov. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4SŽ/98-102/02 zo dňa 17.12.2002. Žalovaný uviedol, že skutočnosť, či bol odstrel chráneného živočicha zrealizovaný alebo nie, nie je otázkou zásadného právneho významu pre toto konanie. Na záver žalovaný poukázal ešte na rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 5SŽp/31/2012 zo dňa 29.11.2012 a sp. zn. 10SŽp/6/2013 zo dňa 25.09.2013, z ktorých aj časť odcitoval.

Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril. Odvolanie mu bolo doručené dňa 03.03.2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 82 ods. 9 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa § 89 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z.z. rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Podľa § 30 ods. 1 písm. j/ Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak tak ustanoví osobitný zákon.

Z obsahu pripojených spisov najvyšší súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo zastavené konanie o rozklade, ktorý podal žalobca proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu - Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja SR, odboru ochrany prírody č. 4078/2010-2.1 zo dňa 04.08.2010, ktorým sa povolila výnimka na usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého podľa § 40 ods. 2, 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z.z. zo zákazov stanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. v poľovnom revíri Výšné z dôvodu, že odpadol dôvod na konanie. Žalobca sa domáhal neudelenia výnimky na usmrtenie chráneného živočícha - medveďa hnedého. Jeho záujem smeroval k ochrane tohto živočícha.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného i keď z dôvodu zastavenia konania pre odpadnutie dôvodu na konanie a pre uplynutie doby, na ktorý bola výnimka na usmrtenie medveďa hnedého povolená, je fakticky totožné s požiadavkou a cieľom žalobcu pri ochrane tohto chráneného živočícha, pretože zastavenie konania znemožnilo jeho pokračovanie a v konečnom dôsledku i prípadné právoplatné udelenie výnimky. Vzhľadom na to, že k povoleniu výnimky a jej realizácii už došlo, rovnako nemožno novým rozhodnutím nič na právach a povinnostiach žalobcu i žalovaného nič zmeniť.

Vyhovením žalobe len z formálnych dôvodov zastavenia celého konania a nielen konania o rozklade by nedošlo k zmene práv a povinností ani na strane žalobcu ani na strane žalovaného, a preto nemá opodstatnenie zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného i keď je formálne, nie však vecne a obsahovo, nedostatočné.

Žalobcove domáhanie sa zastavenia konania právne perfektným spôsobom nemá zásadný význam z hľadiska ochrany práv a záujmov, ktoré ochraňuje. Z týchto dôvodov považuje odvolací súd rozhodnutie žalovaného o zastavení konania o rozklade za zákonné.

Takmer každý procesný právny predpis určuje poradie postupu dôvodov, pre ktoré je možné konanie zastaviť. Tak je tomu i v prípade zastavenia konania podľa § 82 zákona č. 543/2002 Z.z. Hneď ako prvý dôvod pred všetkými ostatnými uvádza dôvod zastavenia konania, ak dôvod na konanie odpadol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dôvazok poukazuje i na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/98-102/02 zo dňa 17.12.2002: „Správnym konaním sa nazýva postup správnych

orgánov, účastníkov konania a ďalších osôb pri vydávaní rozhodnutí, ktorý upravuje právny predpis. Konanie a postup správneho orgánu majú povahu synonym. Zmyslom všetkých procesných predpisov je zabezpečiť realizáciu hmotných noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb za takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav, čo najúplnejšie, prostriedkami, ktoré objasňujú okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, a aby účastníkovi, o ktorého vec - práva a povinnosti ide, bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva. Toto platí zvlášť, ak ide o konanie, v ktorom dôkazná povinnosť spočíva na účastníkovi.... Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka“.

Ak teda zmysel konania odpadol, stratil sa aj význam, pre ktorý by malo byť v ďalšom konaní vydané nové rozhodnutie, ktoré by v odôvodnení mohlo obsahovať právne posúdenie námietok žalobcu, avšak vo výroku takého rozhodnutia by nenastala zmena a čo je podstatné, takým novým rozhodnutím by v konkrétnom prípade nenastala zmena v právach a povinnostiach účastníkov konania.

Nie každé porušenie procesného predpisu má totiž za následok porušenie práv účastníka konania, najmä nie vtedy, ak mu už nemožno vyhovieť vo veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že žalobu zamietol podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 220 O.s.p.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.